

Sygnatura akt IV U 325/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 26 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : sędzia Magdalena Piątkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2023 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. W.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 1 lipca 2021 r. , znak: (...). (...). (...).2021

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powódka A. W. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 1 lipca 2021r. w zakresie ustalenia lekkiego stopnia niepełnosprawności oraz stwierdzenia, iż nie da się ustalić stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazała, iż wcześniejsze orzeczenie wydane do 2020r. zaliczało ją do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i wskazywało na zatrudnienie w warunkach pracy chronionej, a jej schorzenia kręgosłupa postępują a rehabilitacja nie przynosi poprawy. Ponadto, zdaniem powódki, nie wzięto pod uwagę występujących u niej schorzeń współistniejących. Zdaniem powódki zaawansowany charakter schorzeń uzasadniał zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wskazał, iż w świetle obowiązujących przepisów, a to art. 4 ust1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności brak było podstaw, aby zaliczyć powódkę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki A. W. występuje choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego z dyskopatią wielopoziomową, chorobę H., niedoczynność tarczycy. Jest osobą z zaznaczonymi objawami korzeniowymi z dominującym zespołem bólowym kręgosłupa L-S. Porusza się samodzielnie, a wzorzec chodu jest niezaburzony. Powódka zdolna jest do pracy na otwartym rynku pracy, po dostosowaniu miejsca zatrudnienia do ogólnego stanu zdrowia powódki, nie wymaga pomocy i opieki innych osób.

Dowód:

akta (...) (w załączeniu)

dokumentacja medyczna powódki w aktach (...) i w aktach sprawy

opinia biegłego sądowego neurologa k. 60-63, 88-89, 10

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust 1 i 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłego sądowego, która stanowiła analizę stanu zdrowia powódki, przekonująco uzasadnioną, także na skutek zastrzeżeń powódki. Stan zdrowia powódki był przedmiotem bezpośredniego badania, ponadto stan ten odzwierciedlała szeroka dokumentacja medyczna, zaś biegły sądowy, jako posiadający wiedzę specjalną, uzyskał podczas badania i wywiadu informacje niezbędne do oceny ustawowych przesłanek objętych odwołaniem. Biegli, w przeciwieństwie do osoby nie posiadającej wiedzy specjalnej, potrafią dokonać obiektywnej oceny, które z faktów ustalonych podczas badania i na podstawie dokumentacji, są wynikiem stanu zdrowia odwołującego się i jego niepełnosprawności, które są subiektywne, a które wynikają ze zwykłej nieporadności osób w danym wieku, czy o danym charakterze. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem opinii jako rzeczowej, wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie.

Fakt, iż poprzednie orzeczenie zaliczyło powódkę do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, nie rzutuje na niniejsze rozstrzygnięcie, którego oceną był obecny stan zdrowia powódki, bez możliwości weryfikacji zasadności ustalenia stopnia umiarkowanego w przeszłości

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.